

LO PIQUIOÙ MELET É LO TSARET

PATOIS DE SAINT-VINCENT

(PAR HENRIETTE BOCHET)

[1-2] Y ave eun co eun piquioù melet qu'i allave to fiér, én trottèn é én démorèn avoué lé minà dou veladzo. Eun bé dzor chu minà y an deu-che : « Ah ! Comèn i sarie bé sé lo piquioù melet aviche eun tsaret ! ».

[3-4] Adón pappagràn y a deut : « É bén, vo lo féo prou mé si tsaret ! ». Adón y a pré dé lan, y a pré lo martéc, y a pré la résetta, y a pré lo tognaberquén, y a pré lé quió, poué y a réssà, copà, tsapotà, é pan ! é boum ! é pan ! é boum ! ... y a fet eun bé tsaret !

[5-6] Poué y a fè co lé rove dé boc, y a beta-ie eun serquio tot outor é y a monta-le ou tsaret. Lamoungieu comèn y éron contèn chu minà ! É lo melet co dé pieu, loueu dévàn é lo tsaret dirì !

[7-8] Can fallave couèdre lé pomme, lé minà lé tsardzavon su lo tsaret. Eun bé dzor y an eumpiì lo tsaret tanque a rabor, belle sé lo piquioù melet ieu dijave : « Na, prou ! Pièn parì y é tro pézàn ! ».

[9-10] Ma lé minà y an pa icouta-lo é y an djuntà co d'atre pomme. É can lo piquioù melet y é parti lo tsaret y a fè... crac ! Lo piquioù melet y a beta-che a piouré : « Naaaa, ichtchandoro, lo mén bé tsaret... ».

[11-12] Boneur qué pappagràn i pasave dé lai ! É y a démandà : « Couì y ét qu'i pioure ? ». Lé minà y an répo-ie : « Ah ! Y é lo piquioù melet, lo chén tsaret y ét allà rot ».

[13-14] Adón pappagràn y a détatsì lo tsaret, y a tourna pré lo martéc, la résetta, lo tognaberquén é lé quió, é pan ! é boum ! é pan ! é boum ! ... y at arendzì lo tsaret.

[15-16] Lo piquioù melet y ére to contèn ma y a deut : « Si cou euquie, minà, tsardzì pouì pamì tro dé pomme dussù lo mén tsaret ! ». É lé minà dou veladzo, quieu contèn qué lo piquioù melet y ave piantà lai dé piouré, y an fè na bella danse outor dou tsaret.